

Isberning: Jeg maa først takke den ærede Finantminister for hans Ugefremme Udtalelse. Det er kun paa en saadan Maade, at man gjenstidigt kommer til at forstaae hinanden. Efter min Opfatning staaer Sagen nu saaledes, at Regjeringen om denne Sag har en forudfattet Mening, som endogsaa gaaer saa vidt, at, om end en Capitalist, der byder behørig Sikkerhed, foreslaaer Anlægget af en Bane i den Retning, som jeg og de, som betragte Sagen ligesom jeg, ansee som den rette, — og mellem dem, der ansee Sagen som saadan, ere de jydske Stænder for 9 Aarsiden, — og gjør sit Tilbud under saadanne Betingelser, at han kun forlanger Obligationer udstedte for $\frac{1}{3}$ af Anlægscapitalen, altsaa af den laveste Deel af Anlægscapitalen, saa vil Regjeringen dog ikke gaae ind paa dette Forslag; den vil endnu anstille yderligere Undersøgelser, og Undersøgelser ved Hvem og igjennem Hvem? Ved de Personer og igjennem de Personer, som stadigt have vist sig partiale for en anden AnlægsRetning. Dette er den hele Sag. Man vil see, at i alle de Erklæringer og Undersøgelser, som ere foretagne i denne Sag, see vi ikke Spor af, at nogetsomhelst Menneffe forsvare den Side af Sagen, som vi forsvare, men vi see kun, at der er dynget ovenpaa hinanden eensidige Betragtninger i den modsatte Retning. Saaledes er Forholdet for Diebliffet. Jeg tilraader derfor at nægte de 6000 Rd., og nægte dem under den Forudsætning, at, dersom der skal komme noget Tilbud af den Art, jeg her hentyder paa, og Regjeringen dog ikke skal gaae ind paa det, saa ligger Ansvarret ikke i Nægtelsen af disse 6000 Rd., men hos Regjeringen, som absolut ikke vil gaae ind paa vor Betragtning af Sagen. For at kunne faae Folk, som kunne underhandle om en Contracts Afslutning, behøves ikke to danske Stilling. Der findes her i Kjøbenhavn i Regjeringens Tjeneste Folk nok, som kunne gjøre det, og der findes udenfor Regjeringen ligeledes Folk nok, som for en Sag af den Vigtighed velvilligt laane deres Kræfter for Intet; og der vil saaledes med Hensyn til Afslutning af en Contract i denne Sag, naar der ligger et Forslag for, som der virkeligt, saa at sige, kan gribes paa,

ikke være nogen Nødvendighed for en eneste Skilling's Udgift. Men Bevillingen af disse 6000 Rd. maa efter den Forhandling, vi nu have ført derom, af Regjeringen betragtes som en halv Tilslutning til dens eensidige Betragtningssmaade af Forholdene. Den har aabenbart nægtet at ville stille vore Betragtninger paa lige Ret med den specielle Betragtning, den har, og derfor tilraader jeg at forkaste de 6000 Rd., saa ondt det end gjør mig, om dette endogsaa kun paa nogen Maade skulde standse denne Sags Fremme i det Hele taget.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig dog noget besynderligt, at den ærede Rigsdagsmand kunde overhøre, at jeg sagde, at netop en Forhandling med Entreprenørens Befuldmægtigede og en Modtagelse af hans Oplysninger i Sagen, om hvorledes Banen hensigtsmæssigt kunde føres, kunde føre Sagen frem. Naar nu dette virkelig er, hvad jeg har udtalt, saa vil jeg bede det ærede Thing at skjønne, om deri ligger, at jeg holder paa, at Regjeringen kun eensidigt vil følge Autoriteternes Udtalelser. Mit første Forslag, at jeg vilde søge Oplysninger ikke ved Regjeringsmænd alene, men ved at tilkalde Mænd fra Island til at samvirke med disse — har jeg netop forandret derhen, at jeg vil lade forhandle med Entreprenørens Befuldmægtigede, modtage hans Oplysninger og Bemærkninger og foranstalte de herved muligen fremkaldte Undersøgelser. Dette i Forbindelse med, hvad der er yttret fra saa mange Steder her i Salen, kan dog vel give saa megen Udbygning til Sagens Fremme, at man kan votere de 6000 Rd. hertil. Jeg har rigtignok, som sagt, forudsat, at Sagen ikke var afgjort ved en blot Forhandling, men, at der efter en Overeenskomst med denne Befuldmægtigede, og efterat man havde modtaget hans Oplysninger, kunde blive anstillet Undersøgelser angaaende de Punkter, hvorom der var Tvivl mellem ham og Regjeringen, men det er noget ganske Andet, end at Regjeringen eensidigt vil sætte sig hen og alene holdende sig til Regjeringsautoriteternes Ansæelse bortkaste Alt, hvad der staaer paa den anden Side.

A. Sage: Den høitærede Indenrigsminister sagde i de saa Ord, han yttrede forrige